

• *Det midlertidige bidrag til ATP videreføres*

Med henblik på en styrkelse af den private opsparing videreføres det midlertidige bidrag til ATP, som blev indført for 1998. Videreførelsen er samtidig et naturligt element i udmøntningen af de skærpede krav til finanspolitikken.

Opsparingen er fortsat fradragsberettiget ved opgørelsen af den personlige indkomst og vil fortsat blive tilskrevet krone for krone og forrentet på individuelle konti i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til følgende lovforslag, der fremsættes samtidig med dette lovforslag:

- forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde med flere love (Sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene m.v.),
- forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (Ejendomsværdiskatteloven),
- forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat),
- forslag til lov om ændring af ligningsloven (Befordringsfradragsjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil) og
- forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love (Særlig pensionsopsparing).

Sidstnævnte lovforslag fremsættes af arbejdsministeren. Endvidere fremsætter socialministeren lovforslag om ændring af lov om social pension, der indebærer en forhøjelse af pensionstillæg for gifte pensionister, ligesom der foretages ændringer af bekendtgørelse om forældrebetaling for ophold i dagtilbud for børn og bekendtgørelse om deltagelse i klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, der indebærer en fordobling af aftrapningsintervallet for daginstitutionsbetaling.

*Provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser.
1999-2002*

I. Indledning.

I det følgende er vist de provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser af de samlede justeringer på personskatteområdet mv. Beregningerne viser de umiddelbare effekter af skattejusteringen beregnet på lovmodellen på grundlag af en stikprøve på 0,3 pct. af befolkningen fremskrevet til 1998 under forudsætning af uændret adfærd.

Erfaringsmæssigt giver lovmodelberegningerne et ret præcist billede af ændringer i skattesystemet, selv-

om der selvsagt er knyttet usikkerhed til opregning og fremskrivning af indkomstoplysningerne.

De foreslåede justeringer i skattesystemet i årene 1999-2002 skal ses som en videreudvikling ad det spor som blev lagt med den seneste skattereform fra 1993.

Ændringerne er tiltællt, så de fortsætter styrkelsen af den private opsparing og reduktionen af marginalsatserne især for de lavere lønede på arbejdsmarkedet finansieret ved en bredere skattebase og mindre skatteværdi af fradragene.

Fordelingsprofilen i skattereformen fra 1993 blev fastlagt under forudsætning af, at den gennemsnitlige kommunale skatteprocent forblev konstant. Denne forudsætning blev blandt andet bygget på, at det skrå skatteloft og den kommunale medfinansiering heraf ville udgøre et tilstrækkeligt incitament til at holde kommuneskatte i ro.

Det kan konstateres, at denne forudsætning ikke holdt. Den gennemsnitlige kommunale skattesats er steget med 2,2 pct.point siden 1994 og udgør nu 32,4 pct. (inkl. kirkeskatten) i en gennemsnitskommune. Det betyder, at der i dag kun findes ganske få kommuner, hvor det skrå skatteloft, der sætter loft over beskatningen af den sidst tjente krone, ikke er effektivt for indkomster over ca. 270.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag. Således udgør det gennemsnitlige nedslag i topskatten 2,7 pct.point i 1998, svarende til en effektiv topskattesats på 12,3 pct.

Ændringerne i den foreslåede justering af 1998-skattesystemet er med baggrund heri målrettet, så de bliver til særlig fordel for de laveste arbejdsindkomster og i mindre grad for de højere indkomster. Det har bl.a. sin baggrund i, at de lavere indkomster fuldt ud er blevet pålagt de højere kommuneskatter. Det er kun sket i begrænset omfang for de højeste indkomster, som har fået nedslag som følge af det skrå skatteloft.

Det er gjort ved at sænke bundskatten med 2 pct.point og forhøje grænsen for mellemskatten, der sætter ind ved godt 150.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag, med 32.000 kr. (ca. 35.000 før AM-bidrag) frem til 2002 samt ved at fastholde det skrå skatteloft uændret på 58 pct. Den højere mellemskattegrænse indebærer, at progressionen i beskatningen af lønindkomst sætter ind på et højere niveau end i dag, hvor det sker ved indkomster umiddelbart over dagpengemaksimum.

Skattesystemets bidrag til styrkelse af den private finansielle opsparing sker ved at fjerne fradraget for negativ nettokapitalindkomst i grundlaget for mellemskatten fra og med 1999, halvdelen i den statslige